

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 204. Quid vi Privilegii Apostolici circa absolutionem ab Hæresi possint Religiosi, & in specie Societatis Jesu, & vi concessi Jubilæi alii quicumque Confessarii approbati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

prietatem verborum, sed potius verborum proprietati se conformare. Contrarium nempe per Bullam Cruciatæ, & Jubilæum non concedi potestatem absolvendi à reservatis in Bulla Cœnæ, neque potestatem absolvendi à reservatis, comprehendere potestatem absolvendi ab Hæresi, probabilis tene- re videntur Sanch. *l. c. c. 12, n. 10.* dicens certissimum, Gac. *l. c. n. 109.* Barbof. *de potest. Episc. p. 1. alleg. 40. n. 31.* Azor. *p. 1. L. 8. c. 10. q. 12.* Suar. *de fide. d. 21. f. 4. n. 21.* Covar. *in c. Alma mater. p. 1. §. 11. n. 15.* Roias *de Hæret. p. 2. assert. 2. n. 321.* Ugol. *de cens. tab. 1. p. 10. §. 4. num. 8.* Rodriq. *addit. ad Bullam. §. 9. n. 99.* & alii, quos citat & sequitur Castrop. *cit. §. 3. num. 2.* ratione præcipuâ delumptâ ex stylo & usu Curia Romanæ, qui in hac parte vim legis habet, de quo testantur Azor. Suar. Barb. quod vi illius sub generali facultate illa absolvendi à reservatis non comprehendantur contenta in Bulla Cœnæ, neque sub contentis in Bulla Cœnæ Hæresis; adeoque licitum non sit, concessionem ad illa extendere, utpote quæ extendi nequit ultra voluntatem & intentionem manifestam concedentis.

Quæst. 205. Quinam & quibus conditionibus absolvere possint ab Hæresi pro articulo mortis.

REsp. Cùm quæstio hæc communis sit tam Hæresi, quàm reliquis peccatis reservatis, quæ tractari solet in *tract. de pœnit. & censur.* ejus resolutionem fusiùs deductam hic consulò præmittimus, illudque compendio dixisse sufficiat; certum esse juxta *c. de his & seq. 26. q. 6.* & *Trid. sess. 14. c. 7. de Sacrament. pœnit.* affirmans, sic semper in Ecclesia observatum, quemlibet Sacerdotem verum in articulo mortis absolvere posse quemcunque Hæreticum pœnitentem, uti & quemcunque alium peccatorem à censuris & peccatis quantumcunque reservatis. Articulum autem mortis reputari non solum verum articulum instantis mortis, sed quodlibet morale periculum, moriendi sine Sacramento pœnitentiæ; Mol. *de Just. Tom. 4. d. 63. n. 6.* Suar. *de fide. d. 21. f. 4. n. 23.* specialiter loquens de Hæresi, Sanch. *in decal. L. 2. c. 13. n. 1.* Zambian. *de casib. art. mort. præjud. 2. n. 7.* Castrop. *tr. 4. d. 4. p. 3. §. 5. n. 2.* Debetque illud periculum esse moraliter inevitabile; quale est, si sine gravi jactura honoris, vitæ vel fortunarum evitari nequit, Sanch. *l. c. n. 3.* Suar. Zambian. *ll. cit.* Castrop. *n. 3.* referens in specie plura istiusmodi pericula, & *n. 4.* unâ cum Nav. Covar. Henriq. Suar. Sanch. sub articulo seu periculo mortis in ordine ad impetrandam absolutionem ab alio, quàm à legitimo superiore, potente absolvere, etiam extra talem casum comprehendens quodlibet aliud impedimentum perpetuum, adveniendi talem superiorem. Et quamvis hic quidam cum Sanch. *n. 37.* & Suar. *f. 4.* in sine excipiant Hæresim ob singularem ejus

gravitatem, & rigorosam reservationem, velintque sic impedito non esse viam liberandi se ab hæreticali excommunicatione, quàm accessum ad Inquisitores, vel Pontificem per literas, vel Procuratorem tacito nomine, cùm Episcopis sublata sit per Bullam Cœnæ potestas absolvendi concessa per Trident. Anamen probabilis censet Castrop. *n. 5.* æquè ab Hæresi, quàm ab aliis criminibus dicto modo impeditum, à quolibet confessario absolvi posse; eò, quòd potestas utendi hoc privilegio fundetur in necessitate pœnitentis, quæ, quò delictum gravius, gravior est. Ad hæc, ut ipse Sanch. *n. 14.* affirmat, nemo constituitur in articulo seu periculo mortis teneatur medio Procuratore, aut literis procurare absolutionem, quia non tenetur assumere medium, quò illius delictum manifestetur alteri, usi adhuc esse articulum necessitatis, & reputari absolutionem ab eo receptu impossibilem, quoties superior adiri non potest, etsi invocari possit; ac ita non esse obligationem obtinendi eam medio procuratore aut literis, tradit & probat Castrop. *n. 7.* cum Azor. *p. 1. L. 8. c. 19. q. 5.* Valent. *Tom. 4. p. 2. d. 8. q. 10.* Sanch. *l. c. c. 13. n. 14.* Henriq. & aliis. Porro, quod attinet ad Sacerdotem potentem, pro articulo mortis absolvere à reservatis, etsi id possit quilibet, probabilis tamen est, non posse absolvere Sacerdotem simplicem, cui aliàs nulla est potestas absolvendi à reservatis, & in specie ab Hæresi, ubi adest illo tempore superior, qui id potest & vult, tenent Sanch. *l. c. n. 7.* Suar. *l. c. f. 4. n. 4.* & *de pœnit. d. 26. f. 4. n. 4.* Bonac. *de cens. d. 1. q. 3. p. 3. n. 3.* Mol. *de Just. Tom. 3. d. 65. n. 2.* affirmans sic declarasse Gregor. XIII. in declarationibus Concilii relatis à Barb. cujus declarationis verba vide apud Castrop. *l. c. n. 9.* qui & *n. 10.* & *seq.* diluit, quæ opposi possunt. De cætero, qui Sacerdotes non sunt, juxta probabiliorum potestatem non habent pro articulo mortis absolvendi à censuris, ex ea ratione, quòd finis, ob quem facultas absolvendi à censuris conceditur, pro articulo mortis est, ut pœnitens absolutionem à peccatis, reliquaque Sacramenta percipiat; unde solum illarum censurarum, quæ Sacramentorum receptionem impediunt, absolutio illis conceditur, ut Zambian. *l. c. c. 4. n. 17.* Sanch. *n. 12.* Bonac. *n. 8.* sed absolutionem à peccatis, Eucharistiam & Unctionem extremam ministrare non potest non-Sacerdos, ergo nec concedere absolutionem à censuris; ac ita tenent Suar. *de censur. d. 7. §. 7. n. 3.* & *6.* Sanch. *l. c. n. 13.* Mol. *l. c. n. 3.* & c. tenente nihilominus contrarium Castrop. *num. 14.* cum Henriq. *L. 6. de pœnit. c. 9. n. 3.* nimirum Clericum deficiente Sacerdote pro illo articulo id posse ac debere. Denique conditiones servandæ in absolutione ab Hæresi, aliòve crimine reservato pro hoc articulo sunt satisfactio, si quæ facienda partibus; Juramentum de obediendo Ecclesiæ; obligatio de comparando coram reservante, de quarum singulis vide Castrop. à *n. 15.*

TITULUS VIII.

De Schismaticis & Ordinatis ab eis.

Quæst. 206. Schisma quid sit & quomplex?

REsp. Ad primum: Schisma nomen Græcum, quod genericè acceptum, scissuram seu disruptionem Communionis alicujus significat, juxta C. *Schi-*

sma. 24. q. 1. specificè, prout sumitur in præsentibus, est & definitur: Separatio seu disjunctio, quæ quis se separat à Communionem & unitate Ecclesiæ, quatenus ea una ac indivisa quò ad fidem, religionem, seu cultum divinum, subjectionem & subordinationem, respectu unius capitis Supremi, constants fidelibus tanquam membris, & Pontifice Romano legi-